اخبار

تیم‌ملی کشتی فرنگی جوانان ایران قهرمان جهان شد

تیم‌ملی کشتی فرنگی جوانان ایران دست بـه کار بزرگـی زد و بالاتـر از روسـیه عنوان قهرمانی زودهنگام مسـابقات جهانی را از آن خود کرد. تیم ملی کشـتی فرنگی ایران پیش از پایـان رقابت‌های قهرمانی جهان در فنلاند، در رقابتی نزدیک با روسـیه برای نخستین بار عنـوان قهرمانی جهان را به دسـت آورد. تیم ملی کشتی فرنگی ایران که در روز نخست این رقابت‌ها توسـط پویا دادمرز و کرامت عبدولی موفق به کسـب ۲ مدال طلا شده بود در روز پایانی این رقابت‌ها ۲ فینالیسـت در اوزان ۶۶ و ۸۴ کیلوگـرم دارد. همچنین امین میرزازاده در سـنگین‌وزن برای کسب مدال برنز به روی تشـک خواهد رفت. با توجه بـه ۲۷ امتیازی کـه تیم ایران در روز نخسـت این رقابت‌ها به دسـت آورد، در مجموع و با توجه به داشـتن ۲ فینالیست و یک کشتی در دیدار رده‌بندی شـانس رسـیدن به حداکثر ۵۹ و حداقل ۵۵ امتیاز را خواهد داشت که با این اوصاف قهرمانی تیم‌ملی در رقابت‌های جهانی مسجل می‌شود. از سوی دیگر روسیه نیز که در روز نخست ۲۱ امتیاز کسـب کرده بود در روز پایانی رقابت‌ها یک کشـتی‌گیر در فینال دارد و ۳ کشتی‌گیر روس نیز برای کسب مدال برنز به روی تشک می‌روند و روس‌ها شـانس کسب حداکثر ۵۵ و حداقل ۴۹ امتیاز و ایسـتادن بر سکوی دوم جهـان را خواهنـد داشـت. در بدترین حالت ممکن تیم‌های روسیه و ایران در امتیاز ۵۵ با یکدیگر مساوی خواهند شد که در آن صورت نیز تیم ایران به‌واسـطه داشـتن تعداد طلای بیشـتر عنوان قهرمانـی را از آن خود خواهد کرد. تیم‌ملی کشتی فرنگی جوانان ایران نیز با هدایت حمید باوفا ۱۵ روز پیش عنوان قهرمانی آسیا را از آن خود کرده بود.

■■■

وداع تلخ بولت در آخرین رقابت دو ۱۰۰ متر

جاستین گاتلین توانست با پشت‌سر گذاشتن یوسین بولت، قهرمان فینال دو ۱۰۰ متر لندن شـود. به گزارش ایسـنا، فینـال دو ۱۰۰ متر مسـابقات جهانی لندن بامداد یکشـنبه برگزار شد و جاستین گاتلین با ثبت زمان ۹/۹۲ ثانیه به عنوان قهرمانی دسـت یافت. یوسـین بولت که آخرین فرصتش را برای کسـب طلای ۱۰۰ متر داشـت با ثبت زمان ۹/۹۵ ثانیه در جایگاه سـوم قرار گرفت و به مدال برنز دسـت یافت. سـریع‌ترین مرد جهان پیش از این در دو ۱۰۰ متر ۳ قهرمانی در رقابت‌های جهانی و ۳ قهرمانی در المپیک به دست آورده بود. کریستین کولمن نیز توانست پیش از بولت از خط پایان عبور کند و به مدال نقره دست یابد. او تنها با یک‌صدم ثانیه اختلاف در جایگاه دوم قرار گرفت.

■■■

نمایندگان ایران در خطر حذف از آسیا

طبـق قوانیـن AFC در صورتـی کـه ۴ نماینده اصلی ایران برای لیگ قهرمانان آسیا در سال ۲۰۱۷ موفق به اخذ مجوز حرفه‌ای نشوند، طبق جدول رده‌بندی، تیم‌های بعدی به AFC معرفی خواهند شـد. کنفدراسیون فوتبال آسیا با اسـتناد به آیین‌نامه حرفه‌ای‌سازی باشگاه‌ها اقـدام به تعییـن ضرب‌الاجلی بـرای پرداخت بدهی تیم‌های حاضـر در فصل پیش روی این مسابقات کرد. طبق اطلاعیه این فدراسیون، در صورتی که باشـگاه‌های حاضر در این مسابقات نتوانند تا ۹ شهریورماه تمام بدهی‌های خود را به شخصیت‌های حقوقی و حقیقی پرداخت کنند، مجوز حرفه‌ای آنها صادر نخواهد شد و بر همین اساس نمی‌توانند در مسابقات لیگ قهرمانان آسیا حاضر شوند. در شرایط فعلی تیم‌های پرسپولیس، نفت، استقلال و تراکتورسازی ۴ نماینده ایران در لیگ قهرمانان آسـیا ۲۰۱۸ هسـتند که هر ۴ باشگاه بدهی‌های هنگفتی را از سال‌های گذشته دارند و در طول یک ماه گذشته نتوانسته‌اند این بدهی‌های چندده میلیـاردی را پرداخت کنند. سـوالی که برای جامعه فوتبال مطرح شده این است که در صورت صادر نشدن مجوز حرفه‌ای برای باشگاه‌های یادشده، آیا تیم دیگری از ایران می‌تواند جایگزین آنها شـود؟ در صورتی که هر کدام از نمایندگان ایران موفق به اخذ این مجوز نشوند، فدراسیون فوتبال پس از تعامل با AFC براسـاس جدول رده‌بندی مسابقات لیگ برتر، نماینده بعـدی را معرفی می‌کند. طبق جدول رده‌بندی لیگ شـانزدهم پس از تراکتورسازی، تیم سوم جدول که به عنوان چهارمین نماینده ایران به AFC معرفی شده به ترتیب ذوب‌آهن، سپاهان، پیکان، استقلال خوزستان و گسترش فولاد در رده‌های چهارم تا هشتم قرار دارند. در صورتی که هر یک از نمایندگان ایران در آسـیا نتواند مجوز حرفه‌ای را اخذ کند، یکی از تیم‌های رده چهـارم به بعد لیگ قبـل که از نظر بدهی در شـرایط مطلوب‌تری نسـبت به نمایندگان ایران باشد، به عنوان تیم بعدی به AFC معرفی خواهد شد.

وزارت ورزش و عدم اعتقاد به هیأت‌مدیره سرخابی‌ها

قریب هم غریب شد

مهدی طاهرخانی: هفته دوم لیگ هفدهم تمام شد و باز هم وزارت ورزش و جوانان اعضای هیات‌مدیره پرسـپولیس را انتخاب نکرده بود و شاید اگر فشار رسـانه‌ای و مشکل قانونی در ثبت شرکت‌ها نبود، وزارت ورزش ترجیح می‌داد کلا نه برای استقلال و نه برای پرسپولیس هیچ هیات‌مدیره‌ای را تشکیل ندهد. با این وجـود دیروز پس از ماه‌ها قول و قرار ۵ عضو هیات‌مدیره پرسپولیس انتخاب شدند. اما دلیل این همه تعلل چه بود؟

اینکه در همه کشـور پیـدا کردن ۵ نفر برای حضور در هیات‌مدیره قرمزها این همه زمان ببرد قابل قبول نیست. نگاهی به آرشیو رسانه‌ها نشان می‌دهد از اواسـط تیرماه، مدیـران وزارت ورزش مرتب اعلام کردند ظرف چند روز آینده این اعضا انتخاب خواهند شـد. پیش از این قرار بود شامگاه چهارشـنبه هفته قبل ایـن اتفـاق رخ دهد ولی کماکان اعلام نشـد. داورزنی در توجیه این انفعال مشـکوک می‌گوید باید بررسـی‌های همه‌جانبه صورت بپذیرد. قطعا انتخاب وزرا برای اداره کشور تا این اندازه زمانبر نیسـت که انتخاب چند عضو هیات‌مدیره پرسپولیس این همه به درازا انجامید.

اما واقعیت چیست؟ تیم مدیرعامل دارد، کادر فنی دارد و همه بازیکنانش را هم گرفته و از این رو اساسا وزارت ورزش، اعتقادی به هیات‌مدیره ندارد و آن را تنها اسباب تولید حاشیه می‌داند. در تفکر مـردان وزارت ورزش همین که یک مدیرعامل در راس کار باشـد کفایت می‌کند و با توجه به حضور اسپانسـری قوی مثل ۳۰۹۰ اصـلا احتیاجی به هیات‌مدیره و آوردن اسپانسر جدید نیست! اگر فشار رسانه‌ها و مشکلات قانونی نبود شاید تا پایان لیگ هفدهم همینطور گزینش این ۵ نفر ادامه داشت. به همین دلیل اسـت که محمدحسین قریب از ۴ جلسه هیات‌مدیره تازه انتخاب شده آبی‌ها در ۳ تای آخر غیبت داشته است. قریب که مدیری توانمند و اجرایی است پیش از این در کسوت مدیرعاملی اسـتقلال فعالیت کرده و با جو کاملا آشناست. اما گویا نوع برنامه‌ریزی‌ها و اتفاقات اسـتقلال موجب رنجش خاطر او شده و نمی‌خواهد پست نمایشی داشته باشد. فصل قبل هم دقیقا به همین صورت بود که علیرضا منصوریان به‌عنوان نفر اول کادر فنی همه تصمیمـات را می‌گرفت و افتخاری هم کم و بیش با او هماهنگ بود؛ از انتخاب محل اردو و خرید بازیکن و همه مسـائل دیگر. اگر هم حسن زمانی اعتراضی می‌کرد ناگهان کل تیم و کادر فنی به او می‌تاخت. استقلال که گویا مشکلات مالی فراوانی را دارد بی‌توجه به حضور هیات‌مدیره ناگهان با نظر منصوریان تصمیم گرفت قید هرایر مگویان را بزند. بازیکنی کـه اگر یک ماه قبل رضایتنامه‌اش صادر می‌شـد شاید قید ۴۰۰ میلیون طلبش را می‌زد و می‌رفت اما با اشـتباه کادر فنی در پرکردن لیست بالای ۲۳ سـال حالا اسـتقلال باید مبلغی حدود ۲ میلیارد تومان بـرای بازیکنی بپردازد که اصولا دیگر بازیکن استقلال نیست.

در ایـن باره هیات مدیره جدیـد آبی‌ها کاملا منفعل بود و هیچ اعمال نظری نتوانسـتند کنند. شاید تصور شود ریش و قیچی در دست سیدرضا افتخاری اسـت اما در مساله محرومیت ۳ بازیکن جـوان آبی‌ها در هفته اول لیگ مقابل نفت آبادان، مشـخص شـد که افتخاری هم چندان قدرتمند نیست. مدیرعامل استقلال در صورتی که به شهادت محمدرضا سـاکت پیش از این ۳ بار قول داده بود از میان بازیکنان دعوت‌شده به تیم امید، دست‌کم سیدمجید حسینی را به بیشکک می‌فرستد، این کار را به دسـتور سـرمربی انجام نـداد و ثمره‌اش حذف تیم امید در قرقیزستان و سپس محرومیت ۳ بازیکن استقلال و باخت در آبادان شد. در این بین هیات‌مدیره به عنوان بالاترین مرجع تصمیم‌گیری باشگاه نه دخالتی کرد و نه مصاحبه‌ای از اعضایش را شاهد بودیم. قریب هم وقتی فضا را اینگونه دید بی‌آنکه حاشیه‌ای تولید کند، راحت خودش را کنار کشید تا باشگاه به همین منوال امور را پیش ببرد. وقتی هیات‌مدیره زور کافی را نداشته باشد تنها این مشـکلات مالی و هجوم بازیکنان است که متوجه آنها می‌شـود. شـاید مردان مد نظر وزارت ورزش برای حضور در هیات مدیره پرسپولیس کم‌وبیش هم‌نظر با قریب باشـند. پرسپولیس طاهری را به عنوان سرپرست یا همان مدیرعامل در اختیار دارد، کارهای اقتصادی زیر نظر ترکاشوند اداره می‌شود و پول هم از ۳۰۹۰ می‌رسـد. از این رو هیات‌مدیره و رئیسـش اصولا چه وظیفـه‌ای را می‌توانند ایفا کنند؟ وقتی حجم بدهی‌ها بالاسـت و حتی مبلغ ۱۰۰ میلیارد تومان به اداره مالیات بدهکار هستند، دیگر هیچ برنامه‌ای بـرای بلندمدت نمی‌ماند که هیات‌مدیره بخواهند سیاست‌هایش را ترسیم کند و این یعنی تن دادن به روزمرگی. وزارت ورزش هم تقریبا به همین نتیجه رسیده است و از این رو بعد از شروع لیگ هفدهم و پشت سر گذاشتن هفته دوم، کماکان عجله‌ای برای انتخاب هیات‌مدیره نداشت.

با همین سیاست‌های غلط است که تیم‌های ما همیشـه در حد همان تیم باقی می‌مانند و هرگز باشگاه نمی‌شـوند. عدم اعتقاد به هیات‌مدیره که در قانون شرکت‌ها وجودش الزامی است، ثمره‌اش همین بدهی‌های چند میلیاردی اسـت. اگر چند سـال قبل یـک هیات‌مدیره قـوی و آگاه به امور حقوقی و فوتبالـی در راس کار پرسـپولیس بود آنها هرگز به مدیرعامل که وظیفه‌اش تنها اجرای دسـتورات هیات‌مدیره اسـت، اجازه نمی‌دادند با اخراج احساسی مانوئل ژوزه، پرسپولیس را با یک پرونده سنگین و احتمالا بدهی چند میلیون یورویی مواجه کند.

البته به لطف نتایج درخشان برانکو و قهرمانی اخیر پرسپولیس کسی نگران هیات مدیره نیست اما در سوی دیگر استقلال وضعیتی متفاوت دارد. اگر منصوریان به‌رغم این همه هزینه که به روی دوش باشگاه گذاشته است نتواند تا چند هفته دیگر نتیجه بگیرد، آیا امیدی به حرکت از سوی این هیات‌مدیره نمایشی هست؟ هیات‌مدیره‌ای که رئیسش در بازی نیست و خودش ترجیح می‌دهد در چنین وضعیتی حاضر نباشد.

نما

اعضای جدید هیأت‌مدیره پرسپولیس را بیشتر بشناسید

با معرفی اعضای هیات‌رئیسه جدید پرسپولیس ۲ عضو اقتصادی به این هیات اضافه شدند. ظهر یکشنبه بالاخـره وزارت ورزش و جوانان اعضای جدید هیات‌مدیره پرسـپولیس را معرفـی کرد. در بین اعضای هیات‌مدیره پرسپولیس، ۳ عضو در هیات‌مدیره قبلی هم حضور داشتند و فقط ۲ عضو جدید به این اعضا اضافه شدند. محمدرضا حاجی‌بیگی و ابوالفضل روغنی گلپایگانی اعضای جدید هیات‌مدیره پرسپولیس هستند. محمدرضا حاجی‌بیگی پیش از این حدود ۴ سال ریاست آتش‌نشانی تهران را بر عهده داشت. خیلی از مسـؤولان معتقدند در زمان ریاست او بر سازمان آتش‌نشـانی این سازمان از نظر تجهیزات و امکانات به روز و ماشین‌آلات جدید برای سازمان آتش‌نشانی خریداری شد. او پس از عزل از سمتش برای مدت کوتاهی رئیس پایانه‌های حمل‌ونقل عمومی شهرداری تهران بود که پس از یک سال از این سمت هم کنار گذاشته شد. حال با تصمیم وزیر ورزش و جوانان به عنوان عضو جدید هیات‌مدیره پرسپولیس معرفی شده است. دیگر عضو جدید هیات‌مدیره پرسپولیس ابوالفضل روغنی گلپایگانی است. او رئیس کمیسیون صنایع اتاق بازرگانی و یکی از فعالان صنعت چوب و کاغذ است. او که در سال ۱۳۴۰ در شهر اراک به دنیا آمده از علاقه‌مندان به ورزش محسوب می‌شود که از سوابق مدیریتی او می‌توان به مدیرکلی در حوزه وزارت بازرگانی و مسؤولیت در شرکت فروشگاه‌های زنجیره‌ای رفاه اشاره کرد.

■ کیوسک

مارکا

جاودانه خواهی بود

موندودپورتیوو

خریدهای بارسا در آخرین مرحله

اسپورت

والورده روی پائولینیو حساب می‌کند

آ.اس

رونالدو به تمرینات بازگشت

برای اینکه ستاره جنوبی استقلال بدرخشد

سرگذشت مجاهد خذیراوی را ببین

«سـفید نیبه که نیبـه!». لحن سرشـار از ناامیدی سوسن تسلیمی هنگام ادای این جمله در باشو غریبه کوچک، هنوز از ذهن تماشاگران فیلم خارج نشـده اسـت. او با عاطفه مادری‌اش امیدوار بود شست‌وشـو در آب رودخانه، سـر و صورت پسـربچه جنوبی را سفید کند. باشو باید همرنگ پسران شمال می‌شـد تا طرد نشود اما اصالتش را حفظ کرد و همین از او باشو ساخت. حالا فوتبال ایران هم صاحب یک باشـو شـده اسـت. باشوی آبی‌پوش. پسری که کوچک است اما غریبه نیسـت. وقت تعویض‌شدن برای ورود به زمین، سـکوها یکصدا نامش را صدا می‌زنند. بـا جادویی که در سـاق‌هایش پنهـان کرده به وجـد می‌آینـد و بـا دریبل‌هایش شـگفت‌زده می‌شوند. مهدی قائدی، یکی از هیجان‌انگیزترین تازه‌واردهای لیگ برتر اسـت. پسربچه‌ای که از قدم‌زدن در سـرزمین بزرگ‌ترها نمی‌ترسد. فکر کردن بـه آینـده، او را به وحشـت نمی‌اندازد. مثل همه پسـران جنوب، زیر تابش مسـتقیم و بی‌رحمانه خورشـید، زمانی برای کودکی‌کردن نداشته. ستاره ۱۸ ساله فصل گذشته ایران‌جوان بوشـهر، در میان مهره‌های گران‌قیمت استقلال جایـی ندارد اما کیسـت که ندانـد ارزش او در بازار یک روز از همه سـتاره‌های آبی‌پوش بیشتر خواهد شـد؟ مراقبـت از قائدی، بایـد به اندازه قهرمانی لیگ برای اسـتقلالی‌ها مهم باشد. آنها یک اسـتعداد ویژه را به خدمـت گرفته‌اند و از حالا، مسـؤول هر اتفاقی هسـتند که برای این بازیکن رخ می‌دهد. نخستین نمایش این بازیکن در آزادی حیرت‌انگیـز بوده امـا مهدی هنوز به گام‌های تدریجی برای پیشرفت کردن نیاز دارد و مواجه کردن او با فشار انتظارها، می‌تواند عواقب مایوس‌کننده‌ای به همراه داشـته باشـد. قائدی این اسـتعداد را دارد کـه در جام‌جهانی ۲۰۲۲ یکی از نفرات ثابت تیم‌ملی ایران باشـد اما این اتفاق به شرطی رخ می‌دهد که نمودار پیشرفت خیره‌کننده ایـن مهاجـم کوتاه‌قامت، صعودی بمانـد. سـخاوت و بی‌رحمـی توامـان فوتبال، می‌توانـد هـر سرنوشـتی را برای او رقـم بزند. مـرور آنچه برای بازیگر نقش باشـو اتفاق افتاده شـاید تلنگر خوبی برای پدیده جوان اسـتقلال باشـد. پسـرکی که از بازی زیر نظر بیضایی، به سیگارفروشی در خشـن‌ترین خیابان‌های اهواز رسـید. قائدی باید اصالتـش را حفظ کند. مثل جنوب بماند و شـبیه تهران، به هزار و یک رنگ دل نبازد. کاش او سـفید نشـود. مثل باشو که جریـان آب هیـچ رودخانه‌ای رنگـش را عوض نمی‌کرد.

پیش از این استقلال یک جوان دیگر از خطه جنوب به اسـم مجاهد خذیـراوی را در اختیار داشـت. بازیکنی که حتی به تیم‌ملی هم رسید اما به‌خاطر یک اشتباه فوتبالش نابود شد. باید از باشوی جدید آبی‌ها مراقبت شود تا آن سرنوشت شوم برای این پسرک ۱۸ ساله در هیاهوی تهران صد رنگ اتفاق نیفتد.

یادداشت

تاج و تخت توس فرو می‌ریزد؟

راس دانبـر: یک رویای بزرگ که شـاید زودتر از تبدیل شـدن به واقعیت، رنگ و روی خود را از دسـت بدهد. آرزوی تبدیل شدن به یکی از قطب‌های فوتبال دنیـا، هزینه زیادی برای چینی‌ها ایجاد کرده اما این روزها آنها از درون با مشـکلات زیادی مواجه هسـتند که شاید مجبورشـان کند از آرزو یا رویای خود دسـت بکشـند. اختلافات مالی و فشـار دولت برای پرداخـت مالیات باشـگاه‌های حاضر در لیگ چیـن، آنها را وارد یک چالش اساسـی کرده؛ چالشـی که آنقدر بزرگ هسـت تا آنهـا را از پای درآورد. در سـال‌های اخیر اگرچه حمایت رئیس‌جمهـور چین از فوتبال و خواسـته‌اش برای صعـود بـه جام‌جهانی و برگـزاری این رویداد، باشگاه‌های لیگ این کشور را به سوی سرمایه‌گذاری‌های کلان سوق داد اما مقررات در چین برای همه یکسـان اسـت و حمایت رئیس‌جمهور به معنای دور زدن قانون نیست. در مدت اخیر میـزان جابه‌جایی پول و حجم ثروت وارد شـده به لیگ آنقدر زیاد شـده که مالیـات بازیکنـان خارجی و باشـگاه‌ها قابل چشم‌پوشی نباشد. شاید اگر فشار اخیر درباره خرید بازیکنان خارجی و پرداخت مالیات زیاد آنها نبود، اکنون نیمار به جای پاری‌سن‌ژرمن با پیراهن یکی از تیم‌های چینی مقابل خبرنگاران رونمایی می‌شد.

پیش از شدت گرفتن این مشکل مسؤولان باشگاه «تیانجین» سراغ نیمار رفتند و تصمیم داشتند با مبلغی تقریبا مشابه تیم پاریسی، این فوق‌ستاره برزیلی را وارد لیگ چین کنند اما با شکل‌گیری این اختلافات نه تنها آنها از این تصمیم منصرف شدند، بلکه تقریبا فوتبال چین چـه از نظر اقتصادی و چه از نظر فنی دچار رکود شـد. بدین ترتیب سـهم آنها از نیمار تنها یک سفر تفریحی و تبلیغاتی بود که هفته گذشته نصیب‌شان شد و او به دلیل تعهد به یکی از اسپانسرهایش به این کشور مسافرت کرد.

در حالی که در پنجره‌های نقل و انتقالاتی ۳ سال اخیر تیم‌های چینی به عنوان رقیبان جدی تیم‌های بزرگ اروپایی محسوب می‌شدند و گاه سـتاره‌های فوتبال دنیا مانند رامیرس، هالک، اسکار، پائولینیو و... را جذب می‌کردند، در این تابستان آنها هیچ اقدام مهمی انجام نداده‌اند و در انتظار اتفاقات آینده در این کشور هستند. اگر مشکل بازیکنان خارجی برطرف شود، قطعا آنها بـه ولخرجی‌های بیش از اندازه خود ادامه می‌دهنـد اما اگر دولت برای دریافت مالیات از بازیکنان به باشگاه‌های فشار بیاورد، ممکن است لیگ چین تا آستانه فروپاشی پیش برود.

شهرت‌طلبی این باشگاه‌ها برای‌شان گران تمام شده و اگر این مشکل برطرف نشود، آنها به دلیل ورشکستگی مجبور به ترک لیگ چین می‌شـوند. تیم‌هایی مانند تیانجین، گوانگژو، شـنزن، شـانگهای و چند تیم دیگر که برای خریدن بازیکنان بـزرگ هزینه زیادی کردند، بیش از سـایر تیم‌ها در معـرض انحلال قرار دارند. با این حـال بازیکنان خارجی این لیگ از وضعیت خوبی برخوردار هستند. آنها از این وضعیت کمترین آسیب را خواهند خورد، چرا که به محض عدم تعهـد طرف چینی، از تیم خود جدا می‌شوند و با همان دستمزد معقول همیشگی و رایج در اروپا، بار دیگر به تیم‌های قاره سبز بازمی‌گردند.

آنها تنها از نظر مالی متضرر می‌شوند، آن هم نه به این دلیل که در فوتبال اروپا دستمزد کمی گیرشـان می‌آید، بلکه به این خاطر که در لیگ چین دستمزدهای غیرمعقول دریافت می‌کردنـد. در حـال حاضر تـوس با حقوق هفتگی ۶۵۰ هزار پوند بیشـترین دسـتمزد را در دنیـا دارد. اگر بخواهیم تنها لیگ چین را در نظـر بگیریم، اسـکار برزیلی پس از او با حقوق هفتگـی ۴۳۰ هزار پوند در رده بعدی قرار دارد اما هموطنش نیمار که بتازگی راهی پاری‌سـن‌ژرمن شده، در این تیم حقوقش به هفته‌ای ۵۰۰ هزار پوند رسـیده که او را بین توس و اسـکار قرار می‌دهـد. در رده چهارم کریستیانو رونالدو قرار دارد که حقوق هفتگی ۳۶۵ هـزار پوند را دریافت می‌کند و پس از او هم لیونل مسی جای دارد.

اگر لیگ چین به کار خود ادامه دهد و قرار باشـد بازیکنان خارجی در این لیگ همچنان فعالیت داشـته باشـند، یقینا توس همچنان پردرآمدتریـن بازیکـن فوتبال جهـان از بعد فوتبال خواهد بود اما اگر روزهای خوش فوتبال در این کشور به پایان برسد، آن وقت نیمار جای توس را می‌گیرد. باید دید رئیس‌جمهور چین که قصد داشت فوتبال را تا جایی در کشورش توسعه دهد که میزبانی جام‌جهانی ۲۰۳۰ را از آن خود کند، چه فکری در سر دارد.